

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jamen jeg skal jo ikke forsøge at bortforklare, at det er børnene, vi har i tankerne her. Det er børnene. Men hr. Søren Krarup spurgte, om de skulle tvangs fjernes, og så sagde jeg: Nej. Det står også i forslaget, at de ikke skal det, og derfor var det et overflødig spørgsmål.

Men det, jeg godt vil sige til hr. Søren Krarup, når jeg nu alligevel har anledningen, er, at det da er lidt ynkeligt at se, at hr. Søren Krarup iklæder sig selv og Dansk Folkeparti denne offerrolle, som vi efterhånden kun kender alt for godt. Fordi man nu er tvunget til at skifte sit standpunkt ud, fordi man er presset af, at man simpelt hen ikke kan vedstå længere at fastholde princippet om, at børnefamilierne ikke må få mere plads, så siger man, at det er på grund af propaganda fra medierne og på grund af venstrefløjens og alle mulige andre, hvis gerninger jeg ikke skal rede-gøre for.

Det er nærmest, som om vi skal have medlidenhed med Dansk Folkeparti, fordi man nu er blevet tvunget til at gøre det rigtige. Der må jeg sige: Det rækker min humanisme trods alt ikke til.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Jeg er helt sikker på, at det aldrig bliver uproblematisk at bo som flygtning på et asylcenter hverken som barn eller voksen. Men kan hr. Morten Østergaard alligevel forestille sig en situation, hvor en grænse på 6 måneder kunne blive en rigid grænse? Jeg tænker på, at vi, da vi var i Brovst, rent faktisk oplevede, at der var familier, der ønskede at blive i centeret, frem for at blive flyttet til en lejlighed ude i byen.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg må sige, at jeg synes, at det er rigtig godt at høre hr. Troels Ravn stille det spørgsmål, for det er jo en konstruktiv tilgang til det her. Det er derfor, vi med det her forslag tager princippet om, at der skal være en øvre grænse på 6 måneder, op og beder regeringen om at fremsætte de nødvendige lovforslag og andre administrative ændringer. Herunder kan der jo være masser af muligheder for at sige, at hvis familierne f.eks. vælger at blive på et asylcenter, eller hvis der er særlige forhold, der taler for noget andet, jamen så er situationen en anden. Det er jo sådan, man laver love.

Derfor vil jeg da gerne sige, at hvis hr. Troels Ravn's ordførertale skulle forstås sådan, at problemet er, at man frygter, at 6 måneder bliver for rigtigt, jamen så vil jeg gerne i hvert fald tage det, jeg sagde, tilbage og sige: Nu kender vi Socialdemokratiet fra foråret 2006 igen. Og så forstår jeg måske bedre, hvad det er, betænkkelighederne går på, men jeg synes ikke, at det var det, jeg hørte. Hvis det er den misforståelse, vi skal have opklaret, så vil jeg se frem til det.

KI. 15.35

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Vi skal måske fortsætte lidt ad den konstruktive vej.

Ville det ikke også efter hr. Morten Østergaard's opfattelse være en bedre vej at gå, at vi dels forbedrer forholdene i asylcentrene, sådan at der bliver en tilværelse så tæt på det normale som overhovedet muligt for børn og voksne, dels åbner for, at voksne får lejlighed til at uddanne sig, tage arbejde – også lønnet arbejde – og faktisk skabe grundlag for ad den vej frivilligt at kunne søge bolig uden for centret og dermed også gå ud og fungere i det danske samfund, indtil der viser sig et afslag eller ophold, altså at de har fået nogle kompetencer, som man under alle omstændigheder kan bruge enten her i Danmark eller i sit hjemland?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg bliver måske nok mere og mere forvirret over, hvad det socialdemokratiske standpunkt er i den her diskussion. Bare for lige at være helt sikker på, at det står klart for enhver, vil jeg sige: I modsætning til det foregående forslag går det her ikke ind i teknikken og i, hvordan man vil gøre. Det går ikke ind og siger, at der skal gives midler til opholdstilladelser, så den løsning; hr. Troels Ravn her taler om, om at man kan tage bolig uden for asylcentrene, kunne jo udmærket være en måde, hvorpå man løste og levede op til beslutningsforslaget her om, at der skal være en øvre grænse. Det kunne jo udmærket være en sådan måde, man kunne gøre det på.

Derfor må man sige, at vi nok har behov for en udvalgsbehandling for at finde ud af, om vi kan nærme os hinanden, for det er min oplevelse efter den debat, vi har haft, at de her børns tarv også ligger Socialdemokraterne på sinde – det vil jeg gerne medgive.